

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.717 van 7 april 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 2 juli 2008.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. WILDEMEERSCH en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 19 december 2005 en heeft zich vluchteling verklaard op 20 december 2005.
- 1.2. Op 9 januari 2006 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende een dringend beroep in op 10 januari 2006. Hij werd gehoord op 20 februari 2006. Een schriftelijke verklaring werd ingediend op 3 april 2006. Op 7 maart 2006 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoeker werd ten gronde gehoord op 9 mei 2006.

- 1.3. Op 17 mei 2006 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

A. Vluchtrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitische Koerd te zijn, afkomstig uit Erbil, gemeente Inkawa, wijk Eshtar. Sinds de jaren '80 had u een kledingwinkel te Aswa in Erbil. Sedert drie à vier jaar had u een relatie met een meisje genaamd Rabea Reda. U vroeg wel twintig maal om haar hand. De familie van Rabea weigerde deze aanvragen steevast omdat de oudste broer van Rabea genaamd Abu Bakir u en uw vriendin voordien tijdens een afspraakje betrapte had. Toch bleven Rabea en u elkaar ontmoeten. Uw familie ging met het eventuele huwelijk akkoord, behalve uw oudste broer die een zeer strenge moslim is. Tevens is deze kapitein van de algemene inlichtingendienst bij de 'Parti Dimokrati Kurdistan (KDP)'. Toen u verplicht werd om met uw nicht Rezan Hashem te huwen, besloot u samen met uw vriendin Rabea weg te lopen en in Iran te huwen. Op 1 december 2004 bracht uw broer Diar u en uw vriendin naar de grens Irak-Iran. In dit grensgebied liep uw gezelschap echter op een landmijn en kwam uw vriendin om het leven. Uzelf raakte bij deze explosie ernstig gewond en uw linkeronderbeen diende geamputeerd te worden. Na een korte hospitalisatieperiode herstelde u verder in de woonst van uw reisagent in Iran. Uit vrees voor moeilijkheden met uw oudere broer en met de familie van uw vriendin kon u niet naar Erbil terugkeren. In december 2005 reisde u via Turkije naar België en vroeg hier op 20 december 2005 asiel aan. Via contact met uw zus vernam u inmiddels dat uw oudste broer en de broer van uw vriendin gezworen hebben om u te vermoorden.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS) dat verder onderzoek noodzakelijk was, dient in de fase ten gronde te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag ongegrond is en dit om volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanbrengt om aan te tonen dat u in Irak vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert. Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak ontvluchtte om in Iran te huwen met uw vriendin. Nadat uw vriendin bij een mijnontploffing om het leven kwam, vreest u in geval van een terugkeer naar Irak te worden vermoord door uw broer en door de broer van uw vriendin. Dit door u ingeroepen asielmotief heeft echter geen uitstaans met een van de redenen van de Conventie van Genève, die immers voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht vanuit een vrees voor vervolging op basis van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Uw problemen betreffen eerder persoonlijke en familiale moeilijkheden. Er dient te worden vastgesteld dat u ter beslechting van deze problemen beroep kan doen op de bescherming waarin de Koerdische autoriteiten in Noord-Irak voorzien. Aangezien u verklaarde nooit enige moeilijkheden te hebben ondervonden met deze autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.6), draagt u immers geen elementen aan die erop wijzen dat deze bescherming u zou worden ontnomen.

Uw verklaring dat uw broer tewerkgesteld is als "naqib" voor de "KDP" wijzigt deze vaststellingen niet. U draagt immers geen elementen aan die erop wijzen dat diens machtspositie in uw geboortestreek dusdanig groot is dat u iedere vorm van rechtsbescherming zou worden ontnomen.

De door u voorgelegde documenten, een kopie van uw identiteitskaart en een kopie van uw nationaliteitsverklaring, zijn niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal te wijzigen. Deze documenten hebben immers louter betrekking op uw identiteit en nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als vluchteling kan worden erkend."

2. Ten gronde.

- 2.1. In het verzoekschrift en het verzoek tot voortzetting voert verzoeker aan dat hij meent erkend te kunnen worden als vluchteling zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie van Genève omdat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de Koerdische autoriteiten in Noord-Irak gezien de machtspositie van zijn oudste broer binnen de KDP in zijn geboortestreek. Verder wijst verzoeker op een jaarrapport van 2008 van Amnesty International waaruit blijkt dat er mensenrechtenschendingen zijn in de gebieden van de Koerdische regionale regering. Verzoeker benadrukt dat de waarheidsgetrouwheid en de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas nooit in twijfel werd getrokken. Onder verwijzing naar verschillende passages uit mensenrechtenrapporten van Amnesty International en Human Rights Watch, stelt verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering (Vreemdelingenwet). Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van de identiteitskaart van zijn vader.
- 2.2. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien de Raad overtuigd is van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).
- 2.3. Blijkens verzoekers verklaringen zoals weergegeven in de gehoorverslagen vreest hij zijn broer en de familie van het meisje met wie hij naar Iran vluchtte om te trouwen en die tijdens de vlucht werd gedood door een landmijn. Waar verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt dat zijn relaas niet in twijfel wordt getrokken wijst de Raad erop dat verzoeker de door hem aangehaalde feiten niet bewijst. Zo legt hij geen enkel begin van bewijs voor van zijn relatie met R.R. en zijn "gedwongen" traditioneel huwelijk met zijn nicht (p.4 CGVS eerste gehoor), van het overlijden van R.R., van zijn medische verzorging in Iran en van de belangrijke positie die zijn broer zou bekleden bij de KDP. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers relaas op een aantal cruciale punten geloofwaardigheid ontbeert. Zo kan verzoeker geen enkele valabele verklaring geven waarom hij niet mocht trouwen met R.R. Immers, hij komt niet verder dan te beweren dat ze niet mochten trouwen omdat ze reeds samen werden gezien (CGVS1, p. 4 en CGVS2, p. 2). Verder is het ongeloofwaardig dat verzoeker zijn vriendin drie jaar lang niet meer van dichtbij zou hebben gezien en hij dan plots, op het ogenblik dat hij al traditioneel getrouwd is, naar zijn vriendin toe stapt om haar te vragen om samen te vluchten en zij zonder enige voorbereiding de volgende avond vertrekken (CGVS1, p. 5). Tevens is het onrealistisch te stellen dat zij naar Iran wilden vluchten om er officieel te trouwen en dan langzaam de familie te overtuigen en terug te keren. Dit klemt des te meer daar blijkens verzoeker hij en zijn vriendin mekaar reeds vier of zes jaar kenden en hij reeds verschillende huwelijksaanzoeken had gedaan die werden geweigerd. Overigens zijn verzoekers verklaringen omtrent de periode dat hij zijn vriendin kende niet consistent in de

opeenvolgende verklaringen. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn medische verzorging vaag en onwaarschijnlijk zijn. Zo beweert verzoeker dat hij twee dagen in het ziekenhuis verbleef en dat hij na twee dagen naar buiten werd gesmokkeld, dit terwijl zijn been pas was geamputeerd, hij buiten kennis was en ook andere verwondingen had opgelopen (CGVS2, p. 4-5). Verder weet verzoeker niet waar hem een kunstbeen werd aangemeten dit terwijl hij twee maanden in dit centrum diende te verblijven en daar werd geholpen teneinde te leren lopen met de prothese (CGVS1, p. 4 en CGVS2, p. 5). Tot slot wijst de Raad erop dat ook ten aanzien van de kosten die werden gemaakt voor de verpleging/ziekenhuis/prothese verzoekers verklaringen niet coherent zijn (CGVS1, p4). Zo leest de Raad het volgende: *“in Iran hoe verbleef je daar, had je documenten ofzo? Neen, ik was er illegaal, ik had 5 of 6000 dollar dat ik moest uitgeven (...) die ziekenhuiskosten heb je dat zelf betaald? Ongeveer helft heb ik betaald, neen een kwart, maar ik kreeg 200 dollar van de reisagent toen ik hier werd afgezet”*.

- 2.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De Raad stelt vast dat zo de feiten al op enige waarheid zouden berusten, de oorzaak van de beweerde problemen een persoonlijke en familiale moeilijkheden betreffen, zoals terecht in de bestreden beslissing wordt gesteld. Verzoeker toont niet aan dat de feiten het gemeenrechtelijke karakter overstijgen noch maakt hij het aannemelijk dat de overheid geen bescherming zou hebben kunnen bieden tegen zijn broer of de familie van zijn overleden vriendin. Zijn blote bewering dat zijn broer “naqib” is voor de “KDP” wijzigt deze vaststellingen niet.
- 2.5. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De verwijzing naar algemene rapporten betreffende de situatie in het land van herkomst volstaat niet om aannemelijk te maken dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Verzoeker toont niet aan dat er actueel sprake is van willekeurig of veralgemeend geweld in het KRG-gebied waar hij van afkomstig is. Uit het antwoorddocument van CEDOCA van 18 maart 2008, gevoegd bij de nota van de verwerende partij en waarin de veiligheidssituatie van Noord-Irak uitgebreid wordt besproken, wordt besloten dat er geen sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig of veralgemeend geweld van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Dit besluit wordt niet weerlegd door een verwijzing naar rapporten over de algemene situatie in Centraal-Irak.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 april 2009 door:

mevr. M.-C. GOETHALS,   wnd. voorzitter,
   rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,   griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.